

יונתן הגדול

הוא כיכב בסדרות כמו "סרוגים" ו"חטופים", אבל למרות קריירת המשחק המצליחה של יונתן עוזיאל, תואר "המורה של המדינה" ריגש אותו במיוחד

"מתחיל כאן שינוי בתפיסה לגבי מעמד המורה". יונתן עוזיאל

המורה, שמראה שמורים הם כן אנשים שמוכילים את החברה. העולם נהיה יותר מורכב וגם להיות מורה נהיה יותר מורכב. השתנו גבולות של הרבה דברים שפעם היו מאוד ברורים, ואולי תלמידים מכבדים פחות מורים היום, אבל את הכל אפשר לשנות.

"כשאני הייתי בבית הספר", הוא מוסיף, "היה ערוץ אחד בטלוויזיה והמחשב רק נכנס. היום הכל נראה אחרת וצריך לשלב בין העולמות. לתת ביטוי למקום האישי של התלמידים, אבל גם לשים להם גבולות. גם יצירת האמנות הכי אבסטרקטית בעולם זקוקה לחוקים ולמסגרת. אנחנו מורי הדרך שלהם, וצריכים לדאוג שדרך ההוראה שלנו תהיה רלוונטית אליהם. התפקיד שלנו הוא להדביק אותם בתשוקה הזאת, להוביל אותם. להוציא אותם קצת מאזור הנוחות שלהם."

מלבד היותו מחנך בבית הספר בכפר הירוק, עוזיאל גם הקים את מגמת התיאטרון שם והפך אותה למבוקשת במיוחד. בימים שבהם כל אחד חולם להפוך לכוכב ריאליטי, זה לא ממש מפתיע. "אנשים מבלבלים בין השניים וחושבים שכולנו שחקנים", הוא אומר, "אבל זו טעות. משחק זה מקצוע שמערבב בין טכניקה להרבה נשמה, ואת הטכניקה צריך ללמוד. כל אחד יכול לקחת רף ולצייר, אבל זה לא הופך אותו לצייר".

לא שהוא יראה כזה כישלון אישי אם אחד מתלמידיו יחליט להשתתף בתוכנית ריאליטי: "המטרה שלי היא שכל אחד מהם ילך למה שמעניין אותו, עם התשוקה שלו ועם מה שמדליק אותו", הוא אומר. "אם ירצה להיות פיזיקאי זה גם בסדר, והוא יהיה פיזיקאי מאוד יצירתי שישאל ויחקור. זה בשבילי העיקר. אם אחד מהם ילך לאח הגדול, אני בעיקר אשאל אותו 'למה'".

||| דני ספקטור | צילום: תומריקו

ביום שאחרי הזכייה לא הייתה ליונתן עוזיאל הזדמנות לחגוג עם התלמידים שלו. "אצלנו לא לומדים ביום שישי", הוא אומר בחיוך, "אבל אל דאגה, בשבוע הבא כבר אפגוש את כולם: יש לי גם בגרות שאני מגיש, גם מסיבה עם כיתת החינוך שלי, גם מסיבת פרידה מתלמידי י"ב וגם פעילויות של סוף שנה".

למרות ששיחק בסרטים של סטיבן ספילברג ומנחם גולן, שיחק בסדרות "סרוגים", "אולי הפעם" ו"חטופים" וכיכב בלא מעט הצגות תיאטרון, החליט עוזיאל להקדיש את חייו דווקא לחינוך. לא עניין שכיח בימים שבהם כל אחד רוצה להיות הכוכב הבא. "לפני שהתחלתי עם משחק למדתי כלכלה וחינוך, כך שאולי בכלל כן כיוונתי את עצמי לשם כל השנים", הוא אומר.

עניין החינוך התחיל אצלו כהתנסות, "וכל כך אהבתי את זה עד ששקעתי בתוך זה. לפני כמה שנים השתתפתי בהצגה, המפיקה התקשרה אליי לקבוע תאריכים ואמרתי לה שבימים האלה אני מלמה. היא אמרה שאני צריך לקבל כבר את ההחלטה – או שאני מורה או שאני שחקן. ברגע הראשון השתתקתי, ואז הבנתי שאני ממש לא צריך להחליט: המשחק מעשיר את ההוראה שלי, ולהפך. שני המקצועות האלה זוכים אחד מהשני, וגם הילדים זוכים מזה".

הזכייה נפלה עליו בהפתעה. "היו שם מורים מדהימים עם עשייה נהדרת", הוא מספר. "ראיתי את הסרטונים של כולם. עבורי כמורה זה היה ערב של העצמה – מתחיל כאן שינוי בתפיסה לגבי מעמד